

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.236/2013/10. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2014. év április hó 17. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A lopás büntette és más bűncselekmény miatt I.r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2013. év március hó 4. napján kelt 16.B.68/2010/69. számú ítéletét valamennyi vádlott vonatkozásában **megváltoztatja.**

Az I.r., II.r. és III.r. vádlottak terhére rótt vagyon elleni bűncselekményt társtettesként elkövetett lopás büntettének (Btk.370.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés bc./ pont, (5) bekezdés b./ pont),

A II.r. vádlott igazságszolgáltatás elleni bűncselekményét felbujtóként elkövetett hamis tanúzás büntettének (Btk.272.§ (1) és (4) bekezdés,

A IV.r. vádlott terhére rótt bűncselekményt hamis tanúzás büntettének (Btk.272.§ (1) és (4) bekezdés) minősíti.

Az I.r., II.r. és III.r. vádlottakkal szemben a pénzmellékbüntetések és azok átváltoztatására vonatkozó rendelkezéseket mellőzi, helyette e vádlottakat személyenként 50 (ötven) napi tétel pénzbüntetésre is ítéli, egy napi tételének összegét 1.000 (egyezer) Ft-ban állapítja meg. Az így kiszabott egyénenként összesen 50.000 (ötvenezer) Ft pénzbüntetést meg nem fizetése esetében mindhárom vádlottnál napi tételenként kell egy-egy nap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre átváltoztatni.

A vádlottak a velük szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésből - IV.r. vádlott vonatkozásában végrehajtás elrendelése esetén - legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsáthatók feltételes szabadságra.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét valamennyi vádlott tekintetében helybenhagyja.

IV.r. vádlott személyazonosító igazolványának számát pontosítja.

A másodfokú eljárás során felmerült összesen 35.520 (harmincötezer-ötszázhusz) Ft bűnügyi költségből I.r. vádlott 17.760, (tizenhétezer-hétszázhatvan) Ft-ot, míg

IV.r. vádlott 17.760 (tizenhétezer-hétszázhatvan) Ft-ot köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Budapest Környéki Törvényszék a 2013. március 4. napján kelt 16.B.68/2010/69. számú ítéletével I.r. vádlottat társtettesként elkövetett lopás büntette (Btk.316.§ (1) és (6) bekezdés b./ pont) miatt 3 év börtönbüntetésre, 3 év közügyektől eltiltásra és 50.000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélte, továbbá vele szemben 12.760.000 Ft vagyonekobzást alkalmazott.

II.r. vádlott bűnösségét társtettesként elkövetett lopás büntetében (Btk.316.§ (1) és (6) bekezdés b./ pont) és felbujtóként elkövetett hamis tanúzás büntetében (Btk.238.§ (1) és (4) bekezdés I. fordulat) állapította meg. A bíróság ezért halmazati büntetésül 3 év 6 hónap börtönbüntetésre, 4 év közügyektől eltiltásra és 50.000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélte, továbbá 12.760.000 Ft vagyonekobzást alkalmazott.

III.r. vádlottat társtettesként elkövetett lopás büntette (Btk.316.§ (1) és (6) bekezdés b./ pont) miatt 2 év 6 hónap börtönbüntetésre, 3 év közügyektől eltiltásra és 50.000 Ft pénzmellékbüntetésre ítélte és vele szemben 12.760.000 Ft vagyonekobzást alkalmazott.

IV.r. vádlottat hamis tanúzás büntette (Btk.238.§ (1) és (4) bekezdés I. fordulat) miatt 1 év börtönbüntetésre ítélte, amelynek a végrehajtását 2 év próbaidőre felfüggesztette.

A bíróság I.r. és II.r. vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időt beszámította a velük szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésbe, a pénzmellékbüntetésekkel érintett vádlottaknál meg nem fizetés esetén 5.000 Ft-onként rendelkezett 1-1 nap börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre átváltoztatásáról, továbbá határozott a bűnlekekről és a bűnügyi költségről.

Az elsőfokú ítéletet - a fenntartott 3 napon belül - az ügyész valamennyi vádlott tekintetében tudomásul vette.

I.r. vádlott és védője ugyancsak 3 napot tartottak fenn, majd a védő felmentés érdekében fellebbezést jelentett be.

II.r. és a III.r. vádlottak az ok megjelölése nélkül, védőjük téves jogi minősítés miatt, illetve enyhítésért fellebbeztek.

IV.r. vádlott és védője 3 napot fenntartottak nyilatkozattételre, határidőben a védő élt fellebbezéssel a büntetés enyhítéséért.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.865/2012/3. számú átiratában a fellebbezéseket nem tartott alaposnak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, valamennyi bizonyítékot külön-külön és egymással is összevetve elemzett. Mérlegelése helytálló, az általa megállapított tényállás megalapozott. Egyetértett a vádlotti magatartások jogi minősítésével és a kiszabott büntetéseket is arányosnak találta. Az ügy tanácsülésen történő felülbírálatával az elsőfokú ítélet valamennyi vádlott tekintetében történő helybenhagyását indítványozta. Bejelentette továbbá, hogy nyilvános ülés kitűzése esetén azon az ügyész nem kíván részt venni.

Az ítéltábla a tanácsülés időpontjáról értesítette a vádlottakat és védőket, közülük I.r., II.r. és III.r. vádlottak nyilvános ülés kitűzését kérte. Erre figyelemmel az ítéltábla az ügy másodfokú felülbírálatára nyilvános ülést tartott.

A nyilvános ülésen I.r. vádlott szabályszerű idézés ellenére nem jelent meg, távolmaradása nem akadályozta a nyilvános ülés megtartását.

II.r. vádlott ismételten hangsúlyozta, hogy a lezárt gépkocsiról nem távolították el a plombát, a bíróság által elfogadott szakvélemény bizonytalan, nem cáfolja meg a védekezésüket. Németországban dolgozik, havi 1000 euró és 45 euro napidíj a munkabére.

III.r. vádlott előadta, hogy az eljárás alatt elvált, egyedül neveli 16 éves gyermekét. Leszázalékolták, így csak 4 órában dolgozik havi 45.000 Ft keresettel. Megismételve a védekezését hangsúlyozta, hogy alkalmi munkában vállalta a kiscsomag szállítást. Semmi jogtalan cselekményben nem vett részt, legalábbis társai ilyen szándékáról nem tudott, amit igazol, hogy az utat bevezette a munkakönyvébe és munkaszerződést is készített. Felszólalása szerint legfeljebb gondatlan volt, jobban is figyelhetett volna. Felmentését kérte, illetve a vagyonelkobzás mérséklését is felvetette arra hivatkozással, hogy anyagilag nem részesült a cselekményből.

IV.r. vádlott annyit kívánt előadni, hogy súlyosnak érzi az ítéletet.

I.r. vádlott védője felszólalásában fellebbezését felmentés érdekében tartotta fenn. Elismerte a széles bizonyítás felvételét, azt kifogásolta, hogy a bíróság nem ütköztette kellő alapossággal Bóna Péter igazságügyi nyomszakértő és a felkért Domby Attila igazságügyi gépjárműszakértő véleményét. A bíróság által 2011. november 22. napján megejtett helyszíni kísérlet alkalmával azt tapasztalták, hogy a vázmár-fül eltávolítása fizikailag lehetetlen, jöllehet ekkor szakértő nem volt jelen. Álláspontja szerint a tényállás megalapozatlan, ténybeli következtetései tévesek, ezért az ítélet megváltoztatásával bizonyítékok hiányában védence felmentését indítványozta.

II.r. és III.r. vádlott védelmében a védőjük szintén a tényállás megalapozatlansága mellett fejtette ki érveit. Arra hivatkozott, hogy a vádlottak többsége ismerte, hogyan kell a vámzárfületeket eltávolítani, de abban egybehangzó volt a véleményük, hogy a tényállásban írtak szerint az nem lehetséges. A másodfokú eljárásban Domby Attila szakértő vélemény kiegészítését is előterjesztette, amelyben az általuk felkért gépjárműszakértő ismételtén a vádban írtak kivitelezésének kizártságát állapította meg. A vámzár levételének, majd visszahelyezésének megállapítása alaposabb, kétséget kizáró bizonyítékokat igényelt volna. Utalt az I.r. vádlott vallomásainak többszöri megváltoztatására, amelynél az állt az érdekében, hogy társai cselekvőségét domborítsa ki. Amennyiben az ítéleti tényállás bizonytalan, megalapozatlan, úgy azt kell elfogadni, hogy II.r. vádlott kapott egy táskát, amit elvitt az orgazdának. Indítványozta Domby Attila gépjárműszakértő véleményének bizonyítékkénti figyelembevételét és annak alapján eltérő tényállás megállapítását.

II.r. vádlott esetében cselekményének orgazdaság büntettekénti értékelését és felfüggesztett börtönbüntetés kiszabását kérte.

III.r. vádlott védelmében hangsúlyozta, hogy a körülményekből nem kellett tudnia, hogy bűncselekményben vesz részt, ezért a felmentésére tett indítványt.

Másodlagos kérelemként - amennyiben Domby Attila szakértői véleményét nem találja megfelelő erejűnek a bíróság által elfogadott Bóna Péter nyomozó szakértő véleményével szemben - az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését látta indokoltnak.

IV.r. vádlott védője felszólalásában kiemelte, hogy védenca rokona, II.r. vádlott érdekében nyilatkozott a valóságtól eltérően. Ennek azonban nem volt jelentősége a védő szerint, mert a rendőrség tudta, hogy nem mond igazat. A nyomozati cselekmények alapján nyilvánvaló volt, hogy a bűncselekményben hányan és kik vettek részt, így valótlan tartalmú vallomása lényegesen nem befolyásolta a nyomozást. Arra is hivatkozott, hogy a IV.r. vádlott a határozat jogerőre emelkedése előtt gyanúsítottként beismerte, hogy nem mondott igazat, ezáltal a Be.239.§ (2) bekezdés alkalmazhatósága is felmerül. Lehetőséget látott a büntetés korlátlan enyhítésére, erre alapozottan indítványozta a szabadságvesztés tartamának lényeges enyhítését.

Az utolsó szó jogán a vádlottak büntetéseikkel kapcsolatban nem kívántak szólni.

A fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla az ügy érdemi felülbírálatára nyilvános ülést tartott, amelyen bizonyítás felvételére nincs lehetőség. Az ítéltábla ezért a III.r. vádlott megbízásából Domby Attila gépjárműszakértő által készített kiegészítő szakértői véleményt okiratként nem vonta a bizonyítékok körébe, a szakértő bevonására sem

látott indokot. Az elsőfokú bíróság e körben ugyanezen szakértő véleményét érintve már folytatott vizsgálatot, mindezek miatt a védő bizonyítási indítványát elutasította.

A felülbírálat során az ítéletábra megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályok lényeges sérelme nélkül folytatta le a bizonyítási eljárást. Ennek során a helyszíni bizonyítási kísérletnek nevezett eljárási cselekmény nem fedte ugyan a szakmaiság követelményét, hiszen ekkor maga a bíró és az ügyész kísérelte meg az I.r. vádlott által vitt szerszámokkal a vámzár manipulálását és azt állapította meg, hogy az eszköz nem fér bele a nyílásba, nem lehet a plombát lefeszíteni. Ez az eljárás nem tekinthető bizonyítási kísérletnek, de olyan cselekmény volt, amely a tényállás tisztázására irányult, eredménye pedig olyan formában helytálló, miszerint a vádlottak által vitt eszközökkel és módon nem valósulhatott meg.

Az elsőfokú bíróság helyesen tulajdonított jelentőséget az elkövetés módjának tisztázására, amikor Bóna Péter igazságügyi nyomszakértő véleményét értékelte és őt a tárgyaláson is részletesen meghallgatta. A szakértő megállapította, hogy a plombafül feszegetési nyomai egyértelműen látszanak, ezt fénykép is igazolta. Az eredeti helyzet nem volt rekonstruálható, de a szakértő véleménye szerint semmi nem zárta ki, hogy nem lehetett a vámzár-fület lefeszíteni, majd a popszegecset visszahelyezni.

I.r. vádlott a nyomozati beismerő vallomásában tényszerűen nyilatkozott, hogyan hajtották végre a fenti műveletet és ebben milyen nehézségek adódtak. Vallomásának visszavonása és a raktér felnyitása módjának pontos rögzítése érdekében nem befolyásolta a bűncselekmény megvalósulásának bizonyíthatóságát.

A törvényszék széleskörű bizonyítást folytatott le az ügyben, meghallgatta a vádlottakat, az érdemi információval bíró tanúkat, a bizonyítás körbe vonta a nyomszakértői és egyéb szakértői véleményeket, okiratokat, fényképeket és további bizonyítékokat. Az így rendelkezésre álló anyagot egyenként és egymással is egybevetetten gondosan értékelte és erről ítélet indokolásában részletesen számot is adott. A bizonyítékok mérlegelése megfelel az iratok tartalmának, logikai hibát nem vétett, ténybeli következtetései is helytállóak. A bizonyítékok mérlegelése során helyesen tulajdonított valóságtartalmat az I.r. vádlott gyanúsítottként tett részletes beismerő vallomásának, melyet többször is fenntartott és kiegészített, mielőtt azt alapvetően megváltoztatta volna.

Az eljárás egyéb adatai, mint III.r. és II.r. vádlottak bevonása és magatartása egyértelműen a kezdeti ténybeli beismerő vallomás valóságtartalmát támasztják alá. Amennyiben egy sporttáska szívességi szállításáról lett volna szó, úgy teljesen felesleges, hogy miért rendelt két személyt még külföldi haladása során egy Prága előtti benzinkúthoz, miért nem adta át azonnal a táskát, az egyikük miért ült be mellé és haladtak együtt hosszasan, míg a másikuk a személyautóval követte őket. Ellentmondások sora volt az újabb védekezésében tekintetben, hogy II.r. vádlottat

egy ismeretlen német férfi szervezte be, vagy ő értesítette, hogy hol veheti át a táskát, azt később kinek kellett volna átadnia, tudott-e a táskák tartalmáról.

Nem volt elfogadható az a védői kifogás, hogy I.r. vádlott következetlen vallomásaival szemben II.r. vádlott védekezése, alkalmi fuvarvállalása fogadható el. A II.r. vádlott szavahihetetlenségét ugyanis teljesen nyilvánvalóvá tette, hogy rokonát hamis tanúzásra rábírva kísérelt meg a maga részére alibit biztosítani. Első védekezése szerint balesete miatt nem teljesítette a fuvart, ott sem volt. Miután a IV.r. vádlott elismerte, hogy valótlan tartalmú vallomást tett, a II.r. vádlott a kiutazását ugyan elismerte, de csak szokásos jogszerű csomagszállítás céljából. Védekezésében nincs magyarázat arra, hogy miért vitte magával a III.r. vádlottat, illetve először miért állította, hogy vállsérülése miatt nem teljesített semmilyen fuvart.

A bizonyítékok mérlegelését az elsőfokú bíróság helyesen teljesítette, amikor a történeteket lényegében az I.r. vádlott nyomozati beismerő vallomása alapján állapította meg. Azok a védő felvetések, hogy alkalmankénti megállásokkal egy-egy doboz kivételével egyszerűbben is elkövethető lett volna a lopás kivitelezése, a megállapított tényállást nem gyengítik. Ezek feltételezések, egyben mindannyiszor kockázatot jelentettek volna és a leállásokat a teherjármű műszere rögzítette volna. Végso soron a cselekmény kivitelezése a szállítási helyzetnek megfelelően optimális létszámmal és módon történt, ahogyan azt a tényállás tartalmazza.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást csupán a következőkkel látta szükségesnek kiegészíteni, illetve helyesbíteni a Be.352.§ (1) bekezdés a./ pontja alapján, az iratoknak és a vádlottak nyilvános ülésen tett nyilatkozatainak megfelelően.

- A II.r. vádlott Németországban dolgozik, havi bruttó 1000 euro és 48 euro napidíj a keresete.
- A III.r. vádlott elvált, egyedül neveli 16 éves gyermekét, leszázalékolták, 4 óras munkaviszonyban áll 45.000 Ft havi keresettel.
- A IV.r. vádlott személyazonosító igazolvánnyal rendelkezik.
- A történeti tényállásban az ítélet 7. oldal 5. bekezdésében szereplő elírást helyesbíti oly módon, hogy a gyűjtőkartonok közül az egy karton 512 MB tárolókapacitású memóriakártya mellett két karton, azaz 12.000 db 1 GB tárolókapacitású és egy karton, azaz 6.000 db 4 GB tárolókapacitású memóriakártya hiányzott.

A tényállásban elírás történt, a mennyiségek az ítélet indokolásának 18. és 23. oldalain már helyesen szerepelnek. Az érték megállapítására a szakértői vélemény is a helyesbítettek szerint készült, ahogyan a hiányt a helyszíni szemle - nyomozati iratok 147. oldal - rögzítette.

A fentiekkel az I. tényállás már minden tekintetben megalapozottá vált.

Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére nem volt indok, a védő további nyomszakértői vizsgálódás iránti igénye a megalapozatlanság feltételeinek nem felel meg, ahogyan azt az ítéletábra az előzőekben már részletezte.

A II. tényállás IV.r. vádlott magatartását illetően ugyancsak megalapozott, azt a fellebbezések sem támadták.

A Budapest Környéki Törvényszék az irányadó I-II. tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére, cselekményeik minősítése az elkövetéskori anyagi jogszabályok alapján törvényes.

Az I.r. vádlott védője a felmentés iránti perorvoslatát a bizonyítékok eltérő értékelésére alapozta, mely felülmérlegelés a tényállás megalapozottsága folytán a másodfokú eljárásban kizárt.

A Btk.2.§-ára figyelemmel az ítéletábra megvizsgálta, hogy a vádlottakkal szemben az elkövetéskor, vagy az elbíráláskor hatályos rendelkezések-e a kedvezőbbek. Megállapította, hogy a feltételes szabadságra bocsáthatóság kérdésében az elbíráláskori szabályok egyértelműen kedvezőbbek, ezért az elbíráláskor hatályos törvényt alkalmazta.

Ennek következtében bár ugyanolyan jogi megítélés szerint, de a cselekmények minősítését meg kellett változtatni.

Az I.r., a II.r. és a III.r. vádlottak terhére rótt vagyon elleni bűncselekményt társtettesként elkövetett lopás büntettének (Btk.370.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés bc./ pont, (5) bekezdés b./ pont),

A II.r. vádlott igazságszolgáltatás elleni bűncselekményét felbujtóként elkövetett hamis tanúzás büntettének (Btk.272.§ (1) és (4) bekezdés,

A IV.r. vádlott terhére rótt bűncselekményt hamis tanúzás büntettének (Btk.272.§ (1) és (4) bekezdés) minősítette.

A IV.r. vádlott esetében a védője perbeszédében elhangzott felvetéseket és azok igényelt következményeit sem a korábbi, sem a jelenlegi Btk. szabályai nem tartalmazzák. A IV.r. vádlott tanúként a hatóság előtt valótlan tartalmú vallomást tett. Annak tartalma nem vitathatóan az ügy lényeges körülményére vonatkozott, amikor azt állította, hogy a II.r. vádlott egy baleset után gyalogosan, autóját hátrahagyva vele együtt távozott a budaörsi parkolóból. Annak nincs jelentősége, hogy a rendőrség milyen egyéb bizonyítékok birtokában volt és annak sem, hogy mennyiben befolyásolta ez a nyomozást. A IV.r. vádlott utóbb valóban megváltoztatta a vallomását, felfedte a valóságot, azonban ezt már nem tanúként,

hanem más eljárási pozícióban, gyanúsítottként, az ellene hamis tanúzás büntette miatt indult eljárásban tette. Erre figyelemmel büntethetőségi akadály, vagy a korlátlan enyhítés lehetősége kizárt.

A büntetés kiszabása során a törvényszék helyesen vette számba - egy kivétellel - a vádlottak javára és terhére szóló bűnösségi körülményeket. A III.r. vádlott esetében azonban nem két, hanem egy kiskorú gyermekének tartása az egyik enyhítő körülmény.

A vagyon elleni bűncselekmény büntetési tétele 2-8 évig terjedő, a hamis tanúzás büntette esetében 1-5 évig terjedő szabadságvesztés.

A II.r. vádlott vonatkozásában a Btk.81.§ (1) és (3) bekezdésében foglalt halmazati büntetés folytán a büntetési tétel felső határa a 13 évet el nem érő szabadságvesztés.

A büntetés kiszabásánál irányadó középértéktől eltérést a nagyfokú időmúlás és a vádlottak javára szóló enyhítő körülmények indokolják.

Az elsőfokú bíróság a belső arányosság messzemenő figyelembevételével a bűncselekmények tárgyi súlya és az egyes vádlottak alanyi bűnösségének foka alapján igen méltányos tartamban határozta meg a velük szemben kiszabott szabadságvesztés büntetések mértékét. Azok enyhítésére az ítéletábla egyik vádlott esetében sem látott elfogadható indokot.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozata a Btk. 37.§ (2) bekezdés a./ pontja alapján börtön.

A IV.r. vádlott tekintetében a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését az elsőfokú bíróság körülmények között megindokolta, azzal az ítéletábla egyetértett, a próbaidőre felfüggesztés anyagi jogi szabálya a Btk.85.§ (1) és a (2) bekezdésére módosult.

A vádlottak -a IV.r. vádlott végrehajtás elrendelése esetén - a kiszabott szabadságvesztés büntetésből a börtönbüntetés 2/3 részének letöltését követő napon a Btk.38.§ (2) bekezdés a./ pontja értelmében bocsáthatók feltételes szabadságra.

A törvényszék a megfelelő keresettel rendelkező I-II. és III.r. vádlottakkal szemben helyesen alkalmazott pénzmellékbüntetést, azonban az új Btk-ban ez a büntetési nem nem szerepel. Helyette az ítéletábla indokoltnak látta azonos mértékben a pénzbüntetés alkalmazását a Btk.50.§ (1-3) bekezdései alapján, annak meg nem fizetésére vonatkozó rendelkezés a Btk.51.§ (1) és (2) bekezdéseinek alapszik.

Az I.r., a II.r. és a III.r. vádlott tekintetében a teljes kár erejéig a vagyonekbevétele alkalmazása a korábbi és a jelenlegi Btk. esetében egyaránt a törvény kötelező

rendelkezésén alapszik. Annak egyenlő arányú megosztása egyéb adat hiányában törvényes, alapja a Btk. 74.§ (1) bekezdés a./ pontja.

A vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítására vonatkozó rendelkezés a Btk.92.§ (1) és (2) bekezdésére módosult.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.372.§ (1) bekezdése értelmében a fentiek szerint változtatta meg, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése alapján valamennyi vádlott tekintetében helybenhagyta.

A másodfokú nyilvános ülésen bemutatott személyi okmány alapján rögzítette a IV.r. vádlott személyazonosító igazolványának számát.

A másodfokú eljárásban a kirendelt védők eljárása kapcsán felmerült bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezés a Be.381.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2014. év április hó 17. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Révész Tamásné sk.
előadó bíró

Dr. Ujvári Ákos sk.
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 16.B.68/2010/69. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.236/2013/10. számú ítéletében foglalt változtatással 2014. április 17. napján valamennyi vádlott tekintetében jogerőre emelkedett és a IV.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés kivételével végrehajthatóvá vált!

Budapest, 2014. év április hó 17. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke